

een werkboek

***voor het stimuleren van de gemeente
in haar diaconale en
missionaire taak***

Voorwoord

In 1995 hebben deputaten Zending een handboek gepresenteerd waarin een scala van informatie was opgenomen ten dienst van de zendingscommissies. In de loop der jaren is die informatie om allerlei redenen voor veel zendingscommissies verloren gegaan. Omdat deze informatie toch van belang is voor de instructie en de functionering van een zendingscommissie hebben deputaten besloten een revisie te laten verschijnen in een wat handzamer formaat. Ze hopen dat de plaatselijke zendingscommissies de hierin verzamelde informatie goed kunnen gebruiken ter instructie en motivatie van hun gemeenten.

Naast dit werkboek zijn er in samenwerking met Deputaten Diaconaat ook een viertal brochures verschenen die daarbij ook goede diensten kunnen vervullen:

- Ik kan het niet laten...
- Verbondenheid wereldwijd
- Getuige zijn - dagstukjes
- Ga dan heen.....

ds. H. Last
algemeen secretaris

*Dit werkboek en de bovengenoemde vierbrochures kunt u
U kunt deze uitgave bestellen bij het
Dienstenbureau van de Chr. Geref. Kerken te Veenendaal,
Postbus 334,
3900 AH Veenendaal,
tel. 0318-582350,
e-mail diac.bur@cgk.nl of zending@cgk.nl*

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	2
Inhoudsopgave	2
1. Inleiding: een dode gemeente.....	3
2. Toerusten tot dienstbetoon.....	3
3 Een functioneringsgesprek.....	4
5. Het gezin.....	11
6. Presentatie activiteiten.....	12
6.1 Actief zijn binnen de eigen gemeente.	12
6.2 Actief zijn onder de jeugd.....	14
6.3 Actief zijn naar buiten toe.....	15
7. Giften of projecten - een giro kan geen mens vervangen	16
8. Schets ten behoeve van een classicale zendingsdag	20
8.1 Bezinning	20
8.2 Praktische uitwerking.....	21

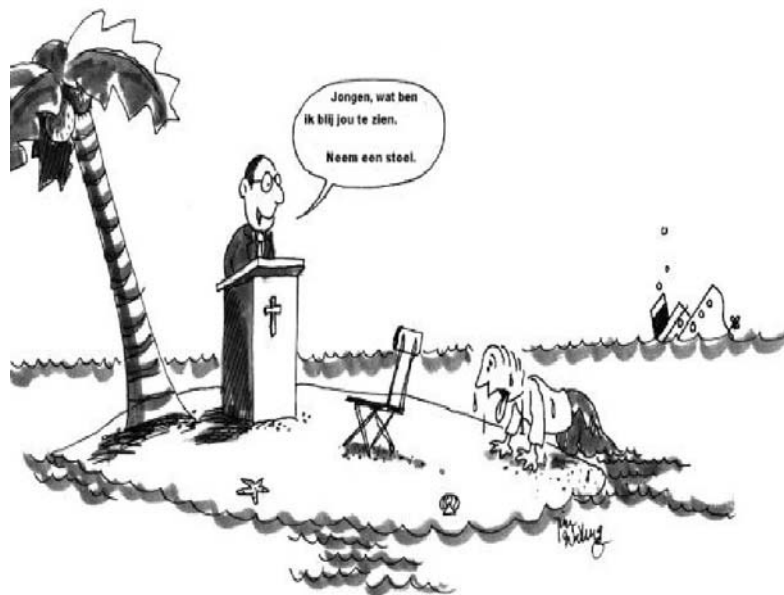

1. Inleiding: een dode gemeente...

Ergens zou een nieuw kerkgebouw in gebruik genomen worden. De kerkenraad zocht naar een blijvend aandenken dat tegelijk moest blijven spréken. Gekozen werd voor een schilderstuk dat een dode gemeente moest uitbeelden. De opdracht werd gegeven...

Vlak voor de ingebruikname kwam de schilder met zijn uitgevoerde opdracht: een schilderstuk van een kerkdienst met een aandachtig luisterende gemeente. De kerkenraad vroeg: is dát het beeld van een dode gemeente? De schilder antwoordde: bekijk het schilderstuk nog eens goed. Toen zag men, duidelijk zichtbaar bij de uitgang, de collectebus voor de zending. Gehuld in spinrag... Buiten gebruik.

Een lévende gemeente is zich bewust van haar missionaire verantwoordelijkheid...

2. Toerusten tot dienstbetoon

Regelmatig bereiken deputaten Diaconaat en deputaten Buitenlandse Zending opmerkingen over de betrokkenheid van de gemeenteleden bij activiteiten die door of vanuit een zendingscommissie of een diaconie worden georganiseerd.

De tendens van deze opmerkingen is vaak, dat de doorsnee gemeenteleden maar moeilijk warm te krijgen zijn voor activiteiten in dat kader, tenzij het doel heel aansprekend is. Helaas is dat lang niet altijd het geval. Trouwens veel gelden die opgebracht moeten worden, gaan naar activiteiten die niet in aansprekende projecten vertaald kunnen worden. Zo komt het dat het "werk" om gelden in te zamelen meestal door een kleine groep wordt gedragen. Aan het Dienstenbureau wordt dan gevraagd met creatieve ideeën te komen om daar iets aan te kunnen doen.

Jammer genoeg moeten deputaten erkennen dat zij daarop niet zo maar even een antwoord kunnen geven. Wel beseffen ze dat onderlinge hulp en instructie daarbij van fundamenteel belang zijn. Vanuit de ronde langs de classes in voorjaar van 2004 kwam heel duidelijk de wens naar voren om naast informatie, vooral ook meer instructie te

een werkboek voor het stimuleren van de gemeente in haar diaconale en missionaire taak

ontvangen. Daarbij werd opgemerkt dat het dan bijzonder fijn zou zijn als dat wat aangeboden werd op die avonden ook meegenomen kon worden naar de eigen gemeenten en daar gebruikt kon worden in het werk in de gemeenten. In deze brochure willen we proberen daar een handreiking voor te doen. De vragen die we willen beantwoorden zijn vooral:

- ▶ Waar staan we voor als zending?
- ▶ Hoe betrekken we onze gemeenteleden bij de missionaire opdracht?

3 Een functioneringsgesprek

De bijbel vertelt ons dat leidinggevend in de gemeente de taak hebben de gemeenteleden toe te rusten tot dienstbetoon.

Ef. 4:11-13 - En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus.

Dat is een zware opdracht. De diaconie voert die ambtshalve uit door de gemeente erop te wijzen dat ze zich in de wereld heeft te gedragen als naaste van een ieder die in nood verkeerd. De zendings-/evangelisatiecommissie houdt in naam van de kerkenraad de gemeente voor dat elk gemeentelid zijn of haar missionaire opdracht heeft te beleven in de maatschappij waarin zij/hij leeft en dat de gezamenlijke missionaire opdracht van hem/haar naast heel veel en regelmatig gebed, en daarnaast ook nog een offer vraagt.

We beseffen heel goed dat dat wellicht een spanningsveld oproept. Heel gemakkelijk kan onze missionair-diaconale roeping namelijk verworden tot louter een activisme of een verzakelijke kijk op onze kerkelijke activiteiten. Dat beeld is echter absoluut niet bedoeld. Dat willen we duidelijk maken aan de hand van concrete situaties en bovenal in samenhang met het onvoorwaardelijke gezag van Gods Woord over al onze activiteiten.

Als de bijbel het in Ef. 4:12 heeft over "dienstbetoon" dan heeft dat ogenblikkelijk betrekking op hoe **wij** functioneren. Als we elkaar willen toerusten tot dienstbetoon houden we, terwijl we gaan staan in het licht van de Bijbel, **een functioneringsgesprek** met elkaar,.

Dat met elkaar over je functioneren als mens en als gemeenten praten is soms heel bedreigend. Vooral wanneer je diep in je hart weet dat je functioneren niet is zoals het wezen moet! Als we in het licht van het Evangelie over onszelf praten, is het ontwapenend en opbouwend – onder voorwaarde dat we echt ook willen luisteren naar de stem van de Koning der Kerk.

Door dit zo te zeggen wordt het schijnspanningsveld overbrugt en kan de Heilige Geest als Trooster en Toeruster der gemeente in volle omvang Zijn werk verrichten.

4. Het bouwen aan en het toerusten van de gemeenten

4.1. Inleiding

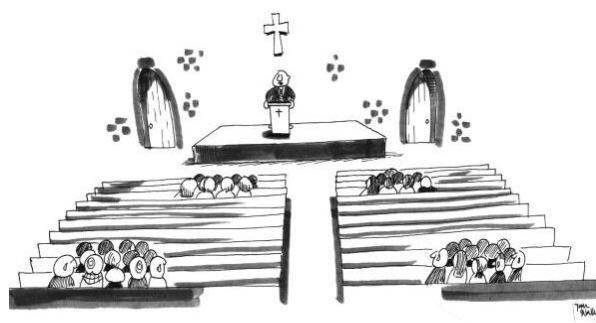
Vaak denken we dat het woord 'gemeenteopbouw' pas sinds de laatste 10 à 15 jaar gebruikt wordt. Maar het is een gewoon een woord dat bijna letterlijk te vinden is in Efeze 4:12 – '*...tot opbouw van het lichaam van Christus*'. Het heeft de eeuwen door ook de leidinggeevenden in gemeenten bezig gehouden. Van oudsher hebben predikanten dat bijvoorbeeld al gedaan d.m.v. prediking en catechese. Alleen werd daarvoor het woord gemeenteopbouw niet gebruikt.

4.2 Een bijbelse opdracht

Die brief van Paulus aan de gemeente te Efeze is een heel bijzondere brief. Efeze, een havenstad in Klein-Azië was een bloeiende handelsstad en had een rijk cultureel leven. Iedereen kon er in die tijd wel iets van zijn gading vinden.

Op godsdienstig gebied bood Efeze ook een rijk scala aan mogelijkheden. Er was bijv. een grote tempel voor de godin Diana. De god Artemis had in Efeze veel aanhang, enz. En doordat Efeze een belangrijke havenplaats was, bloeide de prostitutie. Dat ging zelfs zover dat openlijk in de straatstenen en op de kademuren de richting naar de bordelen werd gewezen. Tegenwoordig is Efeze een ruïne, maar nog altijd een bezoek waard: als bezoeker krijg je een hele goede indruk van het Efeze uit de tijd van Paulus. In die woelige wereldstad hebben de apostelen een gemeente van de Here Jezus Christus gesticht. In een stad met heel veel verschillende tempels met hun weelderige, veelkleurige "erediensten" wordt Paulus' brief dus ontvangen.

Paulus' brief noemen we trouwens een echte kerkbrief: hij bezingt daarin nl. de lof op de rijkdom die de kerk te Efeze heeft, in haar hoofd Jezus Christus (Efeze 1:3.4.7; 2:14; 3:1-13; 3:17-19). Het is haast een testament van de Here Jezus dat Hij door Zijn lijden, sterven, opstanding en hemelvaart Zijn kerk op aarde heeft nagelaten. In het tweede deel van de brief waarschuwt hij de gemeente ervoor haar rijkdom niet in het donker op te bergen, maar ten toon te spreiden. Haar schatten moeten voor ieder toegankelijk worden gemaakt. Want de rijkdom van de gemeente, van de kerk, dient maar één doel, nl. om het lichaam van Christus, de gemeente op te bouwen en toe te rusten tot dienstbetoon. Heel concreet spreekt hij in deze brief vanuit de rijkdom van het Evangelie over gemeenteopbouw. En al kijken wij misschien weleens wat onwennig of bezorgd naar deze term, Paulus zou hem zelf gebruikt kunnen

Fijn gemeente, dat we elkaar vanmorgen weer rond een open Bijbel mogen ontmoeten.

hebben als hij in onze tijd in het Nederlands zo'n brief opnieuw geschreven had. De levende band die de leden van een gemeente hebben met de Koning der Kerk wordt weerspiegelt in de beoefening van de gemeenschap der heiligen. Lid van de kerk zijn, betekent dus niet op een eiland zitten, maar gezamenlijk de opdracht van Christus aanvaarden en vervullen om een missionaire, diaconale gemeente te zijn; om aan gemeenteopbouw te doen. Om die taak goed te kunnen doen heeft de Here God aan Zijn Kerk herders en leraren gegeven, apostelen en profeten, ouderlingen en diakenen. Deze ambten heeft de Here ingesteld om Zijn gemeente in de eerste plaats te leiden in de grazige weiden van Zijn Woord: Ambtsdragers zijn dus dienaren en geen heersers – alleen vanwege het feit dat zij één Meester hebben en zij allen elkaar broeders zijn

(Matth. 23:8). In Christus Jezus is de gemeente een mondige gemeente van broeders en zusters die elkaar horen te dienen en op te bouwen.

Het is goed dat te bedenken wanneer we nadenken over het functioneren van de gemeente. Ambtsdragers in de kerk dienen onder het bevel van Jezus Christus. Zij gaan de gemeente voor in de onderhouding van Gods geboden, maar zij zijn tevens lid van diezelfde gemeente; van de gemeenschap der heiligen. De leiding door de ambtsdragers heeft wel een doel, nl. de opbouw van het lichaam van Christus. De kerk van Christus heeft zo een duidelijke opdracht om aan de opbouw van de gemeente te werken, d.i. om aan gemeenteopbouw te doen.

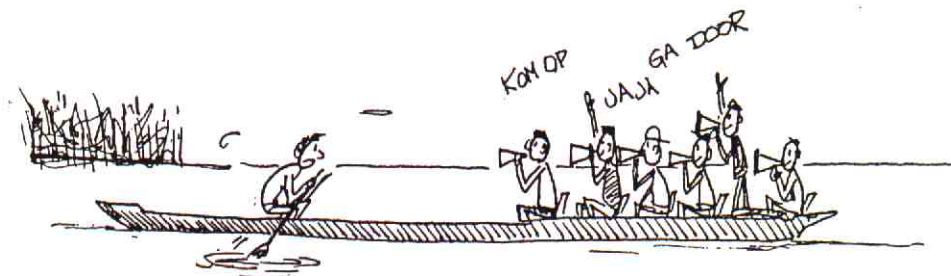
Wie dat pertinent wil afwijzen, moet wel beseffen dat de afgelopen twintig eeuwen de Kerk dus niet anders heeft gedaan: toerusten en opbouwen. We mogen zelfs zeggen dat als de Here God het niet nodig had gevonden dat de gemeente gebouwd zou moeten worden, Hij de Paasmorgen meteen ook de Jongste Dag zou hebben laten zijn: dan is immers de Kerk voltooid, dan zal Christus zijn bruid vlekkeloos zonder smet en rimpel voor Zijn Vader in heerlijkheid brengen.

4.3 een goed activisme

Bouwen spreekt van activiteit. Dat wordt meteen duidelijk als we eens gaan kijken bij een bouwput. Daar zijn vaak heel veel mensen schijnbaar ongecontroleerd bezig. Toch wordt er niets zomaar gedaan. Voor elke actie is een plan, een bouwtekening en een bestek. Iedere werker heeft zo zijn eigen verantwoordelijkheid. De architect is verantwoordelijk voor de bouwtekeningen, het bestek en het bouwtoezicht. De opzichter, metselaars en timmerlieden – ze hebben allemaal hun eigen taak en werken met elkaar volgens het grote plan en met een planning dat tot doel heeft: een perfecte realisatie van het bouwproject.

Zo is het ook met de opbouw van de gemeente. De gemeente moet gebouwd worden naar Gods bestek, naar Gods bouwplan zoals dat in Zijn Woord tot ons komt en wij mogen en moeten Gods medewerkers zijn met als einddoel de volheid der tijden, de Jongste Dag, wanneer Christus terugkomt om Zijn bouwwerk, Zijn bruid in bezit te nemen en met haar de eeuwige vreugde te delen en te bezitten.

De gemeente van Christus kan dus niet statisch zijn, niet stilstaan. Ze is op weg naar de ontmoeting met haar Here en Heiland. De leidinggevenden van de gemeente moeten haar dus daarvoor klaar maken. In onze situatie leidt de kerkenraad de gemeente op die weg en bouwt daarom aan de gemeente en rust haar met het oog daarop toe.

4.4 volledige betrokkenheid

Maar dat betekent niet dat de gemeente zich laat leiden: ze bouwt ook zelf mee. De bediening van het volle Evangelie kan niemand onberoerd laten. Als Gods medewerkers mogen we elkaar bouwen en toerusten. Er is veel werk te doen.... De Here God heeft aan een ieder zijn/haar gaven gegeven die we in de eerste plaats ten nutte en ter zaligheid van de gemeenten, en dus van onze broeders en zusters moeten aanwenden.

Iedere tijd vraagt om een eigen aanpak. Juist in het gemeentewerk is dat van essentieel belang. Ieder gemeentelid mag dan ook vanuit zijn/haar plaats die in de gemeente ingenomen wordt, ideeën aandragen om nog beter onze gezamenlijke verantwoordelijkheden op ons te nemen. Praktisch kan dat betekenen dat de kerkenraad een commissie benoemt die eens in kaart brengt wat de zwakke plekken zijn in het geestelijk leven van de gemeente en welke taken er in de gemeente goed en tot zegen worden uitgevoerd. Het resultaat daarvan kan zijn dat er allerlei zaken komen bovendrijven die misschien meer aandacht of een andere aandacht moeten krijgen; dat er misschien wel heel andere prioriteiten gesteld moeten worden, bijv. m.b.t. het pastorale werk in de gemeente, of m.b.t. het werk onder de ouderen in de gemeente of onder de jeugd.

Een ding zullen we daarbij steeds goed moeten vasthouden: wij bouwen de gemeente niet. We bouwen de gemeente al helemaal niet af. We mogen meebouwen, zegt Paulus. Maar laten we dat dan wel doen!

Uit zo'n onderzoek kan bijvoorbeeld naar voren komen dat wijze waarop de kerkdiensten worden gehouden aandacht verdient. Een aantal broeders en zusters kan zich dan eens buigen over de vraag hoe in onze kerkdiensten nog meer de eer en heerlijkheid van onze God centraal kan komen te staan. De evangelisatiecommissie kan zich bijv. eens bezinnen op de mogelijkheden om op eigentijdse wijze het evangelie uit te dragen. Wel is het dan belangrijk dat zo'n groep mensen of zo'n commissie duidelijke richtlijnen meekrijgt en dat kan alleen als de kerkenraad heel duidelijk maakt wat de doelstellingen zijn voor deze commissie/groep mensen, uitgaande van het grote doel. Het spreekt vanzelf dat we met deze opmerkingen niet bedoelen dat we het gemeente zijn wat opleuken! Het gaat om bijbels constructief zijn, om echt iets op te bouwen

"Om meer jeugd in de kerk te krijgen is onze predikant naar de kapper gegaan."

4.5 Een beleidsplan

Ook de zendingscommissie en de diaconie zouden zo te werk kunnen gaan, in overleg met de kerkenraad. Immers als we het hebben over de opbouw van de gemeente van Christus, dan hebben we het ook over "getuige zijn". En dan kom je èn op het terrein van de evangelisatiecommissie èn op het terrein van de zendingscommissie en op het terrein van de diaconie. Ze staan alle drie zelfs in het brandpunt van de opbouw en toerusting van de gemeente. Onder verantwoordelijkheid van de kerkenraad is hen de taak opgedragen de gemeente haar missionaire, diaconale roeping te laten verstaan. Zij hebben hun taken zowel intern als extern. Om goed en adequaat te kunnen functioneren is het nodig dat ze regelmatig aan zelfonderzoek doen. Op de volgende vragen moeten ze dan antwoord zien te vinden:

- ▶ Wat is onze opdracht?
- ▶ Wat is het doel dat we willen bereiken?
- ▶ Hoe is de "markt" waarin we opereren?
- ▶ Hoe functioneren we zelf?
- ▶ Welke instrumenten staan ons ter beschikking?

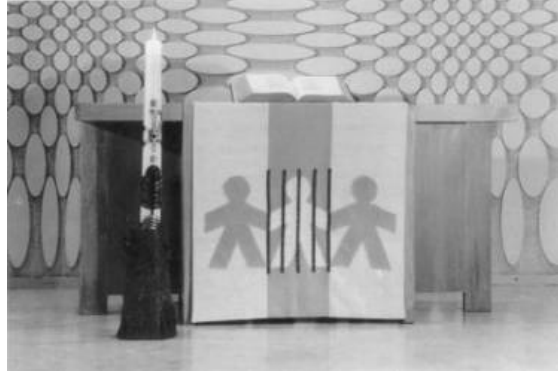
Op elk van deze vragen willen we nu wat dieper ingaan.

4.5.1 Wat is onze opdracht?

Daarover kunnen we vrij kort zijn. Vanuit de Liefde die God de Vader ons bewijst in Christus zijn zoon hebben we onder leiding van Gods Geest liefde, barmhartigheid, vrede en gerechtigheid uit te dragen jegens onze medemens.

Namens de gemeente en in opdracht van de kerkenraad is de zendingscommissie als direct verantwoordelijke gehouden om vorm en uitvoering te geven aan de opdracht van de Here aan zijn gemeente: "gaat dan heen, onderwijst alle volken en maakt hen tot mijn discipelen". Dat betekent dat zij de gemeente zendingsbewust moet maken en houden. Het zal daarbij altijd moeten gaan om de eer en de glorie van de Koning der Kerk.

De diaconen hebben – ambtshalve – tot taak de gemeente te leren voor wie zij de naaste is en dat ze met ontferming bewogen in deze wereld heeft te staan, onderwijl barmhartigheid uitstralend. Ook daarbij zal het altijd hebben te gaan om de eer en heerlijkheid van de Hoeder der gemeente.

4.5.2 Wat is het doel dat we willen bereiken?

De zendingscommissie werkt onder directe verantwoordelijkheid van de kerkenraad namens de gemeente. De diaconie maakt deel uit van de kerkenraad en heeft haar heel eigen taak uit te voeren met verslag en verantwoording aan kerkenraad en gemeente. Maar die gemeente is dus hun primaire doel. De gemeente moet missionair en diaconaal bewust worden gemaakt en gehouden. Er moet dus voortdurend geappelleerd worden aan het missionaire en diaconale karakter van de gemeente. De gemeente behoort een levende gemeente te zijn die in woord en daad haar taak in deze verstaat. Die hoogste staat van paraatheid en bewogenheid moet het doel zijn wat zowel de diaconie als de zendingscommissie moeten nastreven. Maar ook extern kan er een doel zijn. De activiteiten die worden ontplooid mogen ook best buiten de kerk gezien worden. Juist ook daardoor kunnen anderen worden getrokken tot de erkenning van Gods koningsmacht, Zijn koninklijke heerschappij.

4.5.3 Hoe is de "markt" waarin we opereren?

Bij alle activiteiten die we ontplooiën, is het van belang dat we er ons van bewust zijn hoe de samenstelling en de opbouw van de gemeente is. Ons spreken dient ook deze ten alle tijde aangenaam en met zout besprengd te zijn.

Als we zeggen: "de samenstelling van de gemeente" dan is daarbij van belang de leeftijdsopbouw van de gemeente, de mate waarin de gemeente zich daadwerkelijk betrokken voelt bij het diaconaat en bij het zendingswerk en de geestelijke gesteld van de gemeente.

Een gemeente met bijvoorbeeld overwegend oudere broeders en zusters vraagt een ander benadering en aanpak dan een gemeente met veel jongere gezinnen.

Een gemeente die denkt dat de diaconen niet veel meer hoeven doen dan geld te tellen of goede doelen van geld te voorzien heeft een andere benadering en aanpak nodig dan een gemeente die haar diaconale taak verstaat en zich daarbij ook laat stimuleren en leiden. Een gemeente waarin het zendingsbewust zijn duidelijk in woord en daad

aanwezig is, behoeft een andere stimulans dan een gemeente die (helaas komt dit veel meer voor dan we op het eerste gezicht zouden verwachten) de zendingscommissie als een noodzakelijk kwaad ervaart. Ook de geestelijke gesteld van de gemeente speelt een belangrijke rol in het ontwikkelen van acties, het voeren van activiteiten en het instrueren. Belangrijk is dus dat we een op maat van de gemeente gesneden plan ontwikkelen en uitvoeren.

4.5.4 Hoe functioneren we zelf?

Ook een niet onbelangrijk gegeven is de vraag naar het eigen functioneren van de diaconie en de zendingscommissie en naar het individueel functioneren van hun leden. Het is goed als de diakenen of de commissieleden met een zekere regelmaat in de spiegel kijken en elkaar aanspreken op hoe men functioneert en wat de resultaten zijn van de inspanningen die gepleegd worden. Bovendien, een diaconie en een zendingscommissie die goed willen functioneren en de hun toebedeelde taken goed willen uitvoeren, zullen betrouwbaarheid en betrokkenheid bij hun taak moeten uitstralen – m.a.w. een goed team moeten zijn dat elkaar ook bij de les houdt en stimuleert. Ze zullen zeker niet de indruk moeten wekken dat ieder voor zichzelf werkt! Ons werken en medearbeider-zijn is altijd voor verbetering vatbaar. Elkaar in positieve en constructieve zin zeggen wat je van elkaar vindt, is ook werken aan de opbouw van lichaam van Christus. Trouwens het gaat daarbij boven alles toch om de eer en de glorie van onze Koning!?

4.5.5 Welke instrumenten staan ons ter beschikking?

Daarover kunnen we kort zijn: deputaten Zending en Diaconaat stellen dit jaar veel materiaal beschikbaar om te gebruiken in de kerken bij het uitoefenen van uw taken. Zij willen u middels deze uitgaven tot een hand en een voet te zijn. Er zijn binnen onze kerken zeker vele gaven gegeven. Laten we er samen voor zorgen dat regelmatig nieuwe aanvullingen mogelijk zijn.

4.6 Niet 'van', wel 'in'...

Bouwactiviteiten blijven nooit onopgemerkt. De gemeente wordt in de bijbel door de Here Jezus genoemd een stad op een berg en een licht op de kandelaar.

Een stad waarin het leven niet bruist, is een dode stad en dat moet nog van de kerk gezegd kunnen worden.

De kerk staat midden in de wereld maar is niet van de wereld: de kerk is van God. Zelfs in de meeste letterlijke zin: het woord "kerk" komt van een Grieks woord "kuriakè" en dat betekent: van de Here. Maar dat betekent niet dat ze alleen met haar hoofd in de nek naar boven kijkt. Het leven van alle dag gaat niet aan de kerk voorbij. Omdat de kerk met haar leden midden in deze wereld staan, wordt er naar hen gekeken. De kerk mag en kan de wereld niet mijden. De kerkdeuren kunnen letterlijk en figuurlijk nooit op slot, zelfs niet op zondag tijdens de erediensten! De kerk en de kerkleden zijn op deze aarde geplaatst om allereerst de lof van de drie-enige God te belijden en te verkondigen.

Een bouwende gemeente is een missionaire en diaconale gemeente. We moeten verantwoording afleggen van de hoop die in ons is: wat bezielt, wat drijft ons tot alle bouwactiviteiten?

Een levende gemeente heeft in Christus haar zaken goed voor elkaar. Een kerk die niet werft is aan het sterven. Een actieve en levende gemeente vestigt vaak in eenvoud de aandacht op zich. Zo ontstaan vaak ongekende mogelijkheden om het gesprek met anderen aan te gaan over de hoop die in ons is. We mogen en kunnen niet zwijgen.

In 2 Tim. 4 zegt Paulus het zo: "...Ik betuig u nadrukkelijk voor God en Jezus Christus, die levenden en doden zal oordelen met beroep op Zijn verschijning als op Zijn

koningschap: verkondig het Woord, dring er op aan, gelegen of ongelegen, weerleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting."

4.7 Een magneet

De gemeenteleden moeten erop uit, ieder op de plaats waar de Here God ons in de samenleving heeft gesteld. Gebouwd in de kerk door de bediening der verzoening moeten ze eropuit trekken meer levende stenen bij het bouwwerk van Jezus Christus te brengen.

De rijkdom van het testament van Jezus Christus zoals Paulus die beschrijft in de brief aan Efeze zijn voor een ieder toegankelijk. Een ieder die Jezus Christus in een waar geloof aanneemt, krijgt deel aan de gaven van dat testament.

De kerk mag en moet dus als een magneet functioneren in de wereld.

Een magneet trekt aan, en houdt vast. Een kerk die als spons fungeert vervaagt en is op den duur niet meer van de wereld te onderscheiden. De boodschap die de kerk voor de wereld heeft, is uitnodigend en wordt door levende leden uitgedragen. De uitnodiging die de kerk aan de wereld doet uitgaan is ook heel concreet: wilt u, wil jij in Christus mijn broeder en zuster worden? Door die vraag zo te stellen kunnen we ook niet meer om de wedervraag naar onze afkomst heen.

Een levende gemeente is in Christus ook een blijde gemeente.

En wie zou niet graag in een fijn gezin willen vertoeven?

Laat onze lied: "Ai ziet hoe goed, hoe lieflijk is 't dat zonen, van hetzelfde huis als broeders samenwonen.." geen loze kreet zijn.

4.8 Ver weg

Diaconale, missionaire gemeente zijn in de eigen omgeving, dichtbij, maar ook op die plaatsen waar we zelf in ons dagelijks leven niet kunnen komen, bijv. bij de Bosjesmannen in Botswana of in Taymir. Een levende gemeente zondert in woord en daad mensen af die bekwaam zijn om namens haar tot het einde van de wereld het evangelie te brengen. De broeders en zusters leven daar op een vooruitgeschoven post, maar de gemeente zal ervoor zorgen dat het geen eiland blijkt te zijn. Lid zijn van de diaconie en de zendingscommissie is meer dan geld inzamelen alleen. Het is de gemeente voorlichten, informeren en stimuleren haar roeping als zedende en diaconale gemeente te verstaan en te onderhouden.

De centrale vraag is en blijft: zijn wij, als gezin van God, een levend gezin, waaraan de wereld kan zien dat God onze Vader is, waarin Zijn regeermacht, Zijn koninklijke heerschappij en waardigheid ten volle openbaar wordt?

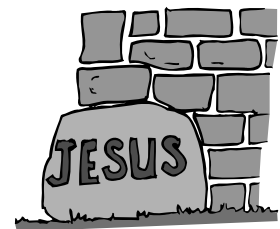
4.9 Hoe functioneren wij als gemeente van Jezus Christus?

Deze vraag moet regelmatig in de gemeente met elkaar besproken worden.

Wie niet in de spiegel kijkt, weet niet of z'n haar of z'n kleren goed zitten.

Zo is het ook met deze vraag. Houdt elkaar de spiegel van het evangelie voor en werk samen als gezin van God aan verbetering. Het kan altijd beter. Bezig zijn met gemeenteopbouw is pas af als onze Here en Heiland terugkomt, op de Jongste Dag, wanneer het getal van de uitverkorenen vol zal zijn, en Christus Zijn bruid rein en onbevlekt bij Zijn Vader zal brengen.

Bezig zijn met gemeenteopbouw zal ook wel eens betekenen dat er iets afgebroken moet worden om iets dat beter bruikbaar is te bouwen. Dat is niet erg, als er maar

goed gebroken wordt anders is de schade niet te overzien! Iedereen die wel eens een verbouwing in huis of in een zaak heeft meegemaakt kan daar van meepraten. Maar op breken volgt altijd bouwen en versterken. Bovendien, Christus bouwt mede door onze dienst Zijn kerk. Hij vergadert zijn kudde, en wij mogen ons bevoorrecht weten dat Hij mensen, ons, daarbij wil gebruiken en inzetten – ieder op zijn eigen wijze. Maar, wat wij als mensen doen is stukwerk, tijdelijk – gelukkig is de kerk ook tijdelijk...! Daarom mogen we ook geloven in de vergeving der zonden en dan niet het minst van onze kerkelijke zonden, onze lauwheid en laksheid, onze pijn die we elkaar als broeders en zusters in de Here in de kerk aandoen.

God belooft vergeving...

Er is dus een uitweg uit de impasse.

Want vergeving betekent herstel.

Ook kerkelijk mogen we steeds weer opnieuw beginnen, als we werkelijk in de vergeving der zonden geloven en die zonden ook daadwerkelijk belijden

- ▶ gesteld dat we blijven strijden tegen alles wat van “onze oude mens” komt...
- ▶ gesteld dat we onze handen blijven vouwen en onze knieën blijven buigen...

Dan kunnen we alleen maar zeggen:

"Heer neem Gij mijn beide handen met kracht omvat?"

Wilt Gij vast geleiden bij opdracht tot gemeenteopbouw.

Alleen breng ik er niets van terecht....

Door Uw genade mag ik straks met Paulus zeggen:

"Ik heb de goede strijd gestreden, Ik heb mijn loop ten einde gebracht. Ik heb het geloof behouden. Voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid welke te dien dage de Here, de rechtvaardige rechter mij zal geven, doch niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning hebben liefgehad."

5. Het gezin

Vanuit dat gezichtspunt zijn aan een aantal aspecten aandacht te besteden:

5.1 Gods gezin

De kerk is als het ware *Gezin van God*. Een gemeente kent net als een gezin regels, waarlangs ze door de Geest toegerust wordt. Maar toerusting is geen doel op zichzelf. Integendeel: toerusting moet een doel dienen. Daarbij is ook de omvang van de toerusting van belang want ons functioneringsgesprek heeft consequenties en resultaten.

5.2 Haar plaats

Daarbij hoort ook dat we oog krijgen voor *de plaats* van het Gezin van God in onze samenleving en in de wereld van vandaag. Er zijn immers bepaalde gezinnen die een saamhorige eensgezindheid uitstralen waarop je jaloers kunt worden, zeker wanneer je zelf in de problemen zit. Dat geldt in feite ook voor de Kerk: hoe vult onze gemeente/classis/kerk haar plaats in in de samenleving en in de wereld?

5.3 Het perspectief van Gods Koninkrijk.

Vervolgens hoort daarbij dat we ons bewust zijn dat Gods gezin een plaats heeft *in het perspectief van Gods Koninkrijk*. Daartoe moeten we een goede kijk hebben op wat nu eigenlijk dat Koninkrijk van God is. Want Gods Koninkrijk is niet iets abstracts, maar juist iets heel concreets, bovendien is dit Koninkrijk gebouwd op en in Jezus Christus, onze Broeder, Leidsman en Koning.

5.4 Conclusies

Tenslotte: we kunnen niet ontkomen aan het trekken van conclusies. Conclusies die bij objectieve beschouwing bedreigend kunnen zijn, vooral wanneer we ze bekijken vanuit ons menselijk perspectief. Tegelijk zijn ze ook heel hartverwarmend vanuit

het Bijbels perspectief. De consequentie van een en ander is dat we onvermijdelijk ertoe moeten komen om onze hand diep in onze eigen boezem te steken. Dan alleen kunnen we oprecht en deemoedig bidden "Uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op deze aarde", Matth. 6:10.

6. Presentatie activiteiten

Uit e-mails, telefoontjes en brieven blijkt steeds weer dat er grote behoefte bestaat aan praktische handreikingen. Iedere gemeente moet toch maar ieder jaar zien te komen aan haar bijdrage van € 10,75 voor Zending en € 4,50 voor Diaconaat per (doop)lid. Natuurlijk worden daaruit behalve de zendings- en hulpverleningsprojecten ook bekostigd bureaunkosten, salarissen en voorlichting en toerustingsactiviteiten die door deputaten worden aangeboden in, maar het kan soms een hele toer zijn om daaraan te voldoen. Toch, hoewel heel belangrijk, is dat niet het belangrijkste.

Het belangrijkste is toch wel dat uw en jouw eigen gemeente een diaconale en zendingsbewuste gemeente is of wordt. Daarna komt het financiële pas.

Gelukkig komen veel gemeenten wel aan de bijdrage per (doop)lid. De ene gemeente omdat het gewoon "geïnd" wordt per acceptgiro, de andere omdat de diaconie en de zendingscommissie zich inspinnen om door acties e.d. de gemeente "op te roepen" en "aan te sporen" om te offeren. Maar ook al komt de verwachte bijdrage wel binnen, dat wil niet zeggen dat de gemeente ook werkelijk betrokken is bij het zendingswerk of bij het diaconaat in binnen- en buitenland.

De praktijk in verschillende gemeenten heeft bewezen dat, als mensen actief bij de activiteiten om geld bijeen te brengen voor hulpverlening en zending zijn betrokken, men zich bewuster wordt van zijn of haar verantwoording in onze door God gegeven opdrachten en andersom. Het een heeft dus direct met het ander te maken.

Nu we in de eerste vijf paragrafen geprobeerd hebben u materiaal aan te reiken om de missionaire en diaconale opdracht onder de aandacht van de gemeente te brengen, willen we in dit hoofdstuk u kennis laten maken met ervaringen van actieve commissies en de door hen aangereikte mogelijke activiteiten ook voor u op een rijtje zetten. We denken dat dit zal leiden tot een overzichtelijk geheel waar iedere commissie en diaconie haar voordeel mee kan doen.

De activiteiten zijn onderverdeeld in 3 categorieën:

- **actief zijn binnen de gemeente**
- **actief zijn onder de jeugd**
- **actief zijn naar buiten toe**

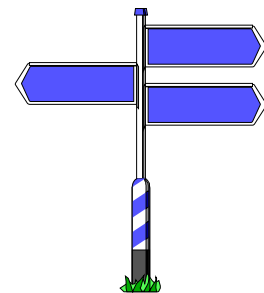
6.1 Actief zijn binnen de eigen gemeente.

6.1.1 De zendingszondag

Een heel goede manier om de gemeente zendingsbewust te maken is het houden van een **zendingszondag**. Het mooie van zo'n zondag is dat u er veel gemeenteleden actief bij kunt betrekken van jong tot oud.

Allereerst is het van belang dat er een predikant wordt gevraagd die zelf betrokken is of betrokken is geweest bij het zendingsgebeuren.

Dat kan b.v. worden opgelost door een ruildienst met de eigen predikant, zodat het geen extra kosten hoeft op te leveren. Bespreek vooraf de liturgie en de inhoud van de te houden

een werkboek voor het stimuleren van de gemeente in haar diaconale en missionaire taak

preek met de betrokken predikant.

Daarnaast is het heel goed om de **jeugdclubs** erbij betrekken door te vragen collages te maken welke betrekking hebben op het zendingswerk. Die kunnen dan op de zondagszondag worden opgehangen in de kerk zodat er ook in de dienst aandacht aan wordt besteed.

De **zondagsschool** kan worden gevraagd enkele liedjes in te studeren en deze te zingen in of rondom de dienst.

Gemeenteleden die nooit zo naar voren treden, kunt u vragen zorg te dragen voor een schriftlezing, de lezing van de wet of de geloofsbelijdenis, of een gedicht.

De predikant kan gevraagd worden bij de **morgenliturgie** discussievragen te voegen. Maar die kunnen in overleg met hem worden gemaakt. In gezinsverband of in groepsverband kunnen die vragen dan besproken worden met andere gemeenteleden. In de **middagdienst** kan er op deze vragen worden ingegaan door de predikant in zijn preek.

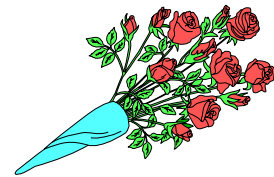
De **kleintjes** kunnen tevoren een kijkdoos maken met materiaal uit Doorgeven e.d. Deze worden dan getoond in (een zaal van) de kerk.

Na de **ochtenddienst** gezamenlijk koffiedrinken of 's avonds een broodmaaltijd houden en daarna in groepjes gaan napraten of een presentatie te zien krijgen over het zendings- en/of hulpverleningswerk van onze kerken is ook een goede optie. De collecte zou dan tegelijk ook bestemd kunnen worden voor een hulpverlenings- of een zendingsproject. De ervaring in andere gemeenten is dat er op zo'n dag meer wordt gegeven dan op een gewone zondag, zeker als u deze zondag tijdig aankondigt..!

De **liturgieën** kunnen een dag tevoren worden rondgebracht bij mensen die niet meer in de kerk kunnen komen. Ook kunt u met de liturgie naar de mensen toegaan die de kerk niet meer bezoeken: de randkerkelijken. U kunt hen uitnodigen om deze dienst bij te wonen en zo komt het soms tot heel goede gesprekken.

Een voorbeeld dat navolging verdient, is het bij de uitgang van kerk iets meegeven aan de gemeenteleden dat betrekking heeft op de kerngedachte van de preek. Te denken is bijv aan het uitdelen van zakjes bloemenzaad met daarbij een klein gedichtje als .

Zo kunnen op veel manieren gemeenteleden op zo'n zondagszondag ingeschakeld worden.

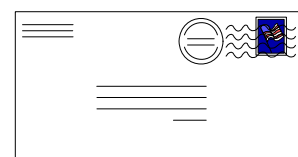
6.1.2 Een projectkiezen

Het kan ook heel stimulerend werken als een diaconie of een zendingscommissie elk jaar een **project** kiest waarvoor in dat jaar geld wordt ingezameld. Het is zaak het zendings- en hulpverleningswerk voor de gemeenteleden zo tastbaar en concreet mogelijk te maken. Dat doel bereikt men niet door alleen geld in te zamelen. Nee, de mensen moeten weten waaraan hun geld besteed wordt. Dan pas kan er betrokkenheid bij het geven ontstaan. U kunt de gemeente via infoavonden en/of in gemeentebladen heel gericht informeren over het gekozen project.

In het blad Di@coon (21ste jrg, nr. 5) hebben daarover twee artikelen gestaan. Het eerste gaat over "Projectmatig collecteren in Corinthe", geschreven door dhr. H.H. van Well en het tweede over "Giften of projecten", en is geschreven door ds. K.T. de Jonge. Beide artikelen laten we hieronder volgen. In het volgende hoofdstuk vindt u deze beide artikelen.

6.1.3 Corresponderen

Ook kan een **briefwisseling** onderhouden worden met de mensen die ter plaatse betrokken zijn bij het project. Het stimuleert niet alleen de gemeente, maar ook de zen-

een werkboek voor het stimuleren van de gemeente in haar diaconale en missionaire taak

dingswerkers. Zij voelen het als een welkome ondersteuning in hun werk en sturen vaak een bandje, foto's of dia's welke in de gemeente kunnen worden gebruikt.

6.1.4 Een maaltijd organiseren

Ook een heel leuk idee is het organiseren van een maaltijd. Daarbij is te denken aan een typische Hollandse maaltijd, zoals een boerenkoolavond of een stampotmiddag o.i.d. Een aantal gezinnen uit de gemeente kookt dan die maaltijd en ieder gemeentelid kan dan voor bijv. € 5,- in de kerk. Datzelfde is natuurlijk ook te doen met iedere andere soort maaltijd. Macaroni, spaghetti, kerrie en rijst, bami of nasi, etc., etc. Het spreekt voor zich dat een goede organisatie en voorbereiding daarbij van groot belang is. Als er dan gemeenteleden zijn die de ingrediënten sponsoren, komt de opbrengst helemaal ten goede aan het daarvoor gekozen project.

Op zo'n avond of middag kan dan ook nog een verloting gehouden worden van goederen door de gemeente bijeen gebracht.

Een heel bijkomend en belangrijk neveneffect van zo'n middag of avond is dat het de onderlinge band kan verstevigen en dat elke leeftijd eraan kan meedoen.

6.1.5 Een muzikale avond

In nogal wat gemeenten wordt ook regelmatig een muzikale avond gehouden. Zo'n avond is ook te organiseren voor een hulpverlenings- en/of zendingsproject.

Ruim voor de geplande datum moet dan wel via het kerkblad of het contactblad de medewerking van de gemeente gevraagd worden. Het blijkt dat mensen het fijn vinden om met elkaar muziek te maken of ernaar te luisteren. Dus is er ook een mooie combinatie te maken van muziek en zending/diaconaat. Op zo'n avond kan dan ook het laatste nieuws gebracht worden over een project, bijv. dat waarvoor gekozen was om een speciale collecte voor te houden.

Het leuke van zo'n avond is opnieuw dat alle leeftijdsgroepen zijn vertegenwoordigd. Want vooral de jeugd is vaak heel muzikaal en als de jeugd de ruimte krijgt om hun eigen muziek ten gehore te brengen zullen ze meestal ook wel van harte willen meedoen. En wat denkt u van een kerkenraad-mannenkoor, een kinderkoor of een gemeente-orkest?

Voor deze avond kan dan entree geheven worden. Toch blijkt het beter te werken om aan het eind van de avond de mensen zelf te laten beslissen wat deze avond hun waard is geweest! Dus: een collecte houden! Als de gemeente te klein is om deze activiteit te organiseren, zou u er eens aan kunnen denken zo iets in classicaal verband of met een (GKv en/of NGK) zusterkerk te houden.

De avond wordt dan meteen toegankelijk voor een groter publiek. Wel is het zaak dat het programma evenwichtig is en past bij de kerkelijke signatuur van de gemeente.

6.2 Actief zijn onder de jeugd

Het blijkt vaak heel moeilijk de zedings- en hulpverleningsgedachte bij de jeugd over te brengen en het vergt dus ook veel inspanning om dat te doen.

Al een aantal jaren organiseren diverse classica commissies een **zendingsavond** voor de jeugd waar veel muziek en zang ten gehore wordt gebracht, naast dat er ook ruimte is om informatie over hulpverlenings- en zedingsprojecten doorgegeven wordt.

Bijna overal blijkt deze formule succesvol te zijn.

Het is van groot belang de jeugd al vanaf jonge leeftijd bewust te maken van onze missionaire en diaconale opdracht en hen daar ook daadwerkelijk bij te betrekken. Anders lopen we het gevaar dat zij op latere leeftijd daarop lauw of zelfs afwijzend

reageren. Bovendien, daarin wordt ook duidelijk dat we hen serieus nemen: ook zij hebben hun eigen verantwoordelijkheid te dragen op dit terrein.

De diaconie of de zendingscommissie kan ook vragen of zij een **clubavond** mag verzorgen met b.v. daarin een spel/quiz of rollenspel dat speciale de aandacht vestigt op het diaconaat of de zending. Een **zondagsschool** bezoeken met b.v. een zendings- of diaconaal verhaal of knutselen met materiaal dat herinnert aan - hulpverlenings- of zendingsprojecten is ook een goede gedachte.

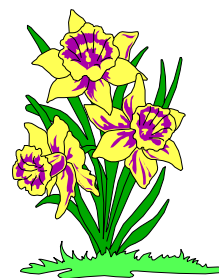
Op classicaal niveau wordt hier en daar zelfs een **classicale catechisatieavond** gehouden voor de jongeren van 16 jaar en ouder. Iemand die nauwe banden onderhoudt zending- en/of hulpverleningswerk kan daarvoor worden uitgenodigd. Jongeren blijken dit bijzonder te waarderen. Het is spreekt voor zich dat de kerkenraad zo'n invulling van een catechisatieavond van harte dient te ondersteunen. Het blijkt dat jongeren heel veel talenten hebben die ze heel graag beschikbaar willen stellen, als ze er maar voor gevraagd worden!

6.3 Actief zijn naar buiten toe

Activiteiten organiseren die ook zullen aanslaan buiten de eigen gemeente blijken niet zo heel gemakkelijk te bedenken. Toch zijn ook hier wel mogelijkheden te verzinnen. Daarbij zal dan wel goed gekeken moeten worden naar de mogelijkheden van de eigen gemeente.

6.3.1 Een marktkraam

Een gemeente die gemeenteleden heeft die werkzaam zijn in de tuinbouwsector kunnen bijv. een keer of wat per jaar met een kraam op de markt gaan staan om er perkplanten e.d. te verkopen. Meestal kost zo'n kraam maar weinig omdat de opbrengst naar een goed doel gaat. De planten kunnen trouwens ook goedkoop ingekocht worden, via een kweker. Tijdens de verkoopdag wordt aan de kraam op een opvallende plaats een bord gehangen met daarop het doel van de verkoop en van wie de organisatie uitgaat.

Vaak komen daar reacties van buitenaf op omdat de mensen dan meestal meer willen weten over het betrokken project. Zo werkt het ook nog eens naar 2 kanten: er wordt geld ingezameld met de verkoop van de plantjes e.d. en er is volop gelegenheid te laten zien dat de gemeente ook oog heeft voor de wereld buiten haar. Ook hier zijn de voorbereidingen opnieuw van groot belang.

Voor de **publiciteit** is erg belangrijk. Een stukje schrijven voor de streekbladen over het project is al heel goed. Gegarandeerd dat het gepubliceerd wordt! Ook is het belangrijk dat er veel mensen van de gemeente worden ingeschakeld bij de uitwerking van de plannen. Dat geeft meteen weer een heel goede onderlinge band die ook weer onmisbaar is voor het slagen van zo'n actie.

6.3.2 Een openbare muzikavond

Tot slot een groots opgezette zangavond is ook een goede mogelijkheid om fondsen te werven. Een jaar of wat geleden heeft de zendingscommissie van Zutphen dat een keer georganiseerd. Zij durfden het aan om het Urker Visserskoor uit te nodigen in een grote kerk in Zutphen. Het leek aanvankelijk haast een onmogelijke opgave. Door op een goede manier de publiciteit te zoeken en door een goede organisatie is het een groot succes geworden!

Dat begon al bij het nadenken over het uitgangspunt. In dit geval was dat: als kerk ons naar buiten toe manifesteren. Dat vereist meteen dat er kwaliteit “geleverd” moet worden. Voor goedbedoeld en aandoenlijk amateurisme heeft de samenleving geen geld over als het op zang en muziek aankomt.

Meteen daarna komt de vraag naar de accommodatie, die moet ook daarmee in overeenstemming zijn, maar aansluiten bij wat gebracht wordt.

Vervolgens: het geheel moet in ieder geval **kostendekkend** zijn.

Tot slot het allerbelangrijkste: we brengen een **boodschap** en we hebben nu de kans om het evangelie door te geven!

Natuurlijk is ook hier de manier waarop het geheel georganiseerd wordt heel belangrijk. Er is een publiciteitsstroom op gang gebracht d.m.v. voorverkoop van kaarten door gemeenteleden, aanplakbiljetten in de plaats langs de weg en in winkels, uitgebreide persmappen voor de regionale en landelijke pers, advertenties (via sponsors) enz.

Op de avond van het gebeuren zat de kerk vol (400 betalende bezoekers en ongeveer 60 met vrijkaarten), met zowel publiek uit eigen gemeente als uit andere kerken en zelfs buitenkerkelijken.

Er werd een collecte gehouden. Deze bracht het prachtige bedrag van ongeveer € 750,00 op.

Waar het buitendien in zo'n geval om gaat is dat we het moeten aandurven om grote dingen aan te pakken. Als we maar duidelijk maken wie we zijn, waar we mee bezig zijn en wat onze achterban is. Er liggen prachtige mogelijkheden klaar als we met vertrouwen en geloofsmoed de dingen tegemoet treden.

Denk niet te snel dat u een grote actie niet aankunt.

De Here Jezus deelt gaven uit. Hij verwacht van ons dat we deze dan ook gebruiken.

Durf het aan, ga als commissie in gebed en vraag Hem dat er creatieve ideeën in u mogen opkomen welke bijdragen aan de vervulling van Zijn opdracht: Ga heen, maak de volkeren tot Mijn discipelen.

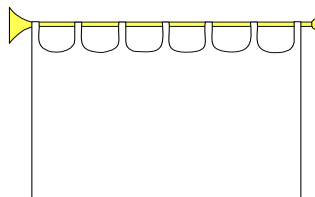
We zullen versteld staan hoeveel zegen erop komt wanneer we ons met hart en ziel voor Zijn zaak inzetten.

Het stimuleert ook ons eigen geloofsleven enorm!

Maak de zendingscommissie waartoe u behoort met elkaar tot een **bruisende, actieve** commissie waar een aantrekkingskracht vanuit gaat.

Een bezielde commissie doet meer dan alleen geld inzamelen. Dat is overigens een prima zaak en zeer nodig!

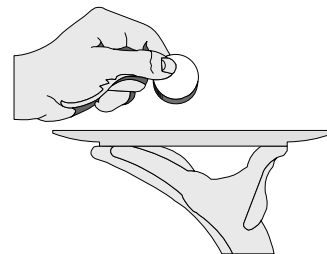
Maar zij ziet het ook als haar taak de gemeente **zendingsbewust** te maken. En dat naar buiten toe te laten blijken!

7. Giften of projecten - een giro kan geen mens vervangen

Geld speelt een grote rol in het leven. We hebben het zelfs over de *economisering* van het leven. Geld en diaconaat hebben ook veel met elkaar. Sommigen denken zelfs dat het in het diaconale werk alleen om financiën gaat: ze zien diakenen collecteren. Dat roept die gedachte op! Ik doe geen moeite om dat verband te ontkennen. Toch zou ik het een belangrijk winstpunt vinden als we doorkrijgen dat het bij diaconaal werk niet alleen om geld gaat.

Net zo gevleugeld als ‘even Apeldoorn bellen’ is: ‘even een girootje schrijven’. Dat staat model voor even vlug geld ergens voor overmaken. Zo doen we dat bijvoorbeeld

bij nationale inzamelingen, voor Bartimeüs, Redt een Kind, vluchtelingen enz. Maar is daarmee het diaconale werk gedaan?

7.1 Diaconaat is ontmoeting

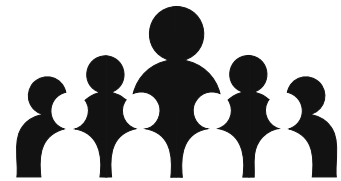
Een girootje schrijven is niet hetzelfde als diaconale zorg: daar komt meer voor kijken. Daar hoort de persoon bij. Zorg voor de naaste veronderstelt de ontmoeting met de ander op een of andere manier. De Barmhartige Samaritaan en die neergemepte man ontmoeten elkaar. In dat naaste-zijn zit iets van een ontmoeting: dichtbij of zelfs op afstand. In 2 Corinthe 8 en 9 hebben de gemeenten een relatie, dat is ook iets van een ontmoeting. Spreuken 22:2 brengt dit in relatie tot geld onder woorden: *Rijken en armen ontmoeten elkaar, hun aller Maker is de Here!* God is zowel Schepper van de mens die rijk, als van de mens die arm is. Dat geeft een fundamentele gelijkwaardigheid. Daarom kan een ontmoeting tussen 'van elkaar verschillende mensen' toch op voet van gelijkwaardigheid plaatsvinden. De rijke is een schepsel van God. Maar niet minder gaat dat op voor de arme. De rijke mag geen verheven gevoelens over de arme hebben en de arme hoeft zich niet met de pet in de hand nederig te gedragen tegenover de rijke.

Juist in de gemeente van Christus mag die ontmoeting in gelijkwaardigheid plaatsvinden: *het is een geloofsgemeenschap*. De arme heeft rechten, dat is voluit bijbels. In het Oude Testament wordt zelfs over het *recht der armen* gesproken. In het getuigenis van het Nieuwe Testament horen we: *zij hadden alles gemeenschappelijk*. In de gemeente kun je elkaar ontmoeten en de diakenen maken deze ontmoeting mogelijk.

Als diaconaat ontmoeting van mensen is, kun je niet alleen met een girootje je van een mens in nood afmaken. Alsof diaconale hulp alleen financiële ondersteuning is.

Diaconaat is immers ontmoeting. Er wordt een relatie aangegaan, er wordt samen opgetrokken in gelijkwaardigheid. Met geld zijn alle problemen niet opgelost: menselijk leven

is meer dan geld. Diaconaat en menselijk leven kunnen niet zonder relaties. En omdat diaconaat ontmoeting is, is een girootje te weinig: zo goedkoop kom je er niet van af. In je gift kom je ook zelf mee.

7.2 Ontmoeting in de kerkdienst

Juist in de kerkdienst zie je dat diaconaat niet iets met geld alleen *kàn* zijn. Juist daar vindt de ontmoeting plaats en zie je de delende gemeenschap! Jakobus 2 beschrijft zo'n ontmoeting waarbij van aanzien des persoons geen sprake mag zijn! Een rijke en een arme komen de kerk binnen. Stel je voor dat tegen de rijke gezegd wordt: *Kom toch naar voren* en tegen de arme: *Jouw plekje is achterin!* Dan maak je onderscheid waarbij je je door verkeerde overwegingen laat leiden, want wij kunnen elkaar, levend van het offer van Christus, ontmoeten. Je hoort wel eens zeggen: *Bij het kruis vallen alle verschillen weg*. Maar dan mogen die verschillen daarna niet meer terugkomen! Aan het avondmaal kun je dat het sterkst zien: je hebt elk de verzoening van Christus zo nodig.

In de kerkdienst zie je ook de rol die het geld in die ontmoeting moet spelen! Tenminste: in de oorspronkelijke setting! Voor mij is de goede plaats voor de collecte het slotdeel van de dienst. Dan wordt ze het teken van dankbaarheid. Dat is een veel betere plaats dan bijvoorbeeld meer aan het begin van de dienst. Dan ga je het makkelijk als een storend element ervaren. Ze hoort daar niet: geldgeven is het dankbaar antwoord van het geloof op wat God je gaf.

De collecte heeft oorspronkelijk alles met het avondmaal te maken: de gaven werden in natura meegebracht en voor de viering op de tafel gelegd. Zo was er voor ieder genoeg. Er werd gedeeld met elkaar. Men ontmoette elkaar. Niemand kwam te kort. De gemeente was een delende gemeenschap. De collecte had zo ook duidelijk het accent van de gerechtigheid! Na de viering werd het resterende naar de armen gebracht Dat is het begin van de collecte! De ontmoeting was juist in Corinthe het probleem: de rijken konden niet wachten op de armen, die langer moesten werken, en begonnen vast met eten. Het oordeel van Paulus is dan dat men het lichaam van Christus niet onderscheidt! Dat wil zeggen: men had geen oog voor elkaar. Het was geen ontmoeting van rijk en arm.

Later worden de gaven in natura geld! De munten rinkelen in de collectezak en het papiergeld knispert. Maar de geestelijke betekenis blijft dezelfde! Terwijl Christus ons gedenkt met zijn verzoenend offer vieren wij het avondmaal tot zijn gedachtenis. Een belangrijk aspect daarbij is: Christus denkt aan ons in onze grote nood, dus vergeten wij anderen in hun (materiële) nood niet. We delen met God en met elkaar. Uit dankbaarheid voor wat Christus ons geeft, geven wij aan elkaar en aan anderen! De collecte is een voluit liturgisch gebeuren. Een collecte, ook de diaconale, heeft een antwoordkarakter. Het ontvangen van het heil gaat aan ons geven vooraf. Alleen wie heeft (ontvangen), kan geven.

7.3 Diaconaal geld

In de kerkdienst krijgt alles zijn betekenis: ook diaconaal geld. Diaconaal geld is geld dat gemeenteleden aan Christus geven en wat diakenen voor een diaconaal doel inzamelen. Door de diaconale bestemming wordt geld diaconaal geld. Vanaf dat moment moet het die bestemming ook houden! Diaconaal geld is daarom wel geld van de armen genoemd: het is voor hen gegeven. Zij hebben ook recht op dat geld. Het is niet van de diaconie; die beheert het alleen maar. Ze moet het zo snel mogelijk voor het gegeven doel weer uitgeven.

De taak van de diakenen wordt zo duidelijk vanuit kerkdienst. Diakenen:

- stellen doelen vast,
- informeren en motiveren de gemeente,
- vragen of doen zelf voorbede voor het doel,
- zamelen in en delen uit.
- betrekken zo de gemeente bij hen die geholpen worden

De hoofdtaak van de diaken is: de gemeente helpen om háár diaconaat uit te voeren. Diakenen helpen de gemeente haar dankbaarheid voor het offer van Christus te tonen.

7.4 Geld slechts een middel

Geld is machtig mooi als ruilmiddel, maar ook levensgevaarlijk als machtsmiddel! Diakenen hebben daarmee te maken en moeten dat ook willen zien. Als diaken moet je gevoelig voor armen zijn: vanwege het gevaar dat de armen onderdrukt worden omdat ze afhankelijk zijn van de rijken. Voor de rijken is er het gevaar dat ze voor geld alleen leven. Heb je geld dan heb je ook macht over anderen. Rijkdom en macht zijn bijna synoniemen. Hier zit je midden in het diaconale werkveld. Wie gelooft mag in de vrijheid van Christus leven. Maar wie geld heeft, leeft niet altijd in die vrijheid: het geld oefent macht uit op de bezitter. Dan komen geloof en liefde in gevaar. Vandaar de waarschuwing van Jezus in Mattheüs 6:24: *Je kunt niet God dienen en Mammon.* De kerk heeft hier boter op het hoofd. Ze heeft zich in de geschiedenis ook schuldig gemaakt aan jacht op bezit (zie de mooie kathedralen). Maar heeft ze het sociaal

onrecht met evenveel inzet bestreden? De kerk is vaak de kerk van de rijken geworden in plaats van de kerk van de armen.

In de kerkdienst, met name door het evangelie, wordt de macht van het geld ontmaskerd. Paulus noemt in 1 Timotheüs 6: *geldzucht de wortel van alle kwaad*. Wat heeft de kerk met die duidelijke waarschuwing gedaan? De rijken op zichzelf worden niet veroordeeld: denk aan Abraham en Job. Geld in zichzelf is ook niet wortel van alle kwaad, wel de geld-zucht!

Hoe moeilijk is het voor een rijke om koninkrijk van God binnen te gaan! Het is dus niet onmogelijk! Niets is onmogelijk bij God. Maar het is wel een heidens karwei. Want met geld heb je niemand meer nodig. Idealiseer de armoede echter niet, want Agur weet dat je God dan ook zou kunnen loochenen. Armen kunnen zich ook laten beheersen door (het krijgen van) geld.

7.5 Wij zijn slechts rentmeester

De bijbel maakt duidelijk, dat wij geen geld hebben, maar het slechts beheren. De aarde is van God, dus ook het geld. Met andere woorden: wij zijn slechts rentmeester! De bezitterneiging wordt hiermee ingedamd: alles behoort aan God. Hij is eigenaar. Wij hebben zijn eigendom in beheer gekregen. *De beheerder of rentmeester heeft de onder zijn beheer gestelde gaven en gelden naar beste weten in te zetten in het licht van de bedoelingen van de Eigenaar.* (Van Klinken) Zo moet je dus met geld gelovig dicht bij God leven.

'Rentmeester' is een mooi, maar ook een kritisch begrip. Wij mensen van de ongeremde groei hebben verantwoordelijkheid tegenover de zwakken en tegenover de schepping. De economie van het genoeg spoort wel met het rentmeesterschap. In Spreuken staat: *geef mij rijkdom noch armoede, maar brood mij toebedeeld*. Of denk aan het 'Onze Vader': *geef ons heden ons dagelijkse brood*.

7.6 Noodzaak

De vraag mag wel eens gesteld worden: waarom geven we eigenlijk?

Ons geven is veel te veel afhankelijk van de sympathie die een speciaal doel weet te wekken; of de gevoelens die door warme aanbeveling worden opgeroepen. Waar komt de noodzaak tot geven eigenlijk vandaan? Alleen uit de nood van de ander? Zo denken wij vaak. Ook in wat wij hebben zit dwang tot geven. *De noodzaak tot geven schuilt in het bezit zelf, in wat men ook financieel, als een voorrecht boven anderen geniet.* (Karres)

Diaconaal geven is niet alleen zaak van barmhartigheid, maar ook van gerechtigheid! Dat laatste wordt onder ons teveel onderbelicht. Bij gerechtigheid gaat het er om dat God en mens tot hun recht komen! Bij gerechtigheid in de Bijbel gaat het ook om goede verhoudingen. Bij barmhartigheid gaat het om de innerlijke bewogenheid bij geven. Wie alleen door gevoelens van medelijden voor nood reageert, maakt de armen en de hongerigen tot bedelaars waarover hij zich neerbuigt. In de Bijbel ligt de noodzaak tot geven aan ook de andere kant: jij die mag en kunt geven. Je bezit is niet iets waarover je vrij de beschikking hebt, waarmee je onafhankelijk mag doen wat je wilt, mag weldoen waar je wilt. Diakenen mogen de gemeenteleden helpen om rentmeester te zijn. Zo mag ook de wederkerigheid gewaarborgd zijn: in de gelijkwaardige houding kunnen rijken en armen elkaar ontmoeten. Zo kan ieder voor de ander iets betekenen en krijgt gemeenschap zonder bevoogding een kans!

7.7 Ten slotte

Het is heel belangrijk om de juiste geestelijke motivatie te bewaren in dit diaconale rentmeesterschap. We geven omdat we geloven dat God met ons op weg is naar zijn nieuwe Koninkrijk, waar gerechtigheid woont. We delen ons geld omdat we geloven

dat de verlossing van Christus totaal is: bevrijding van het kwaad van de boze maar ook van het onrecht. Leven in Gods nieuwe wereld betekent God en elkaar mogen ontmoeten. Diaconale hulpverlening hier en nu, ook met geld, mag iets hebben van die ontmoeting.

8. Schets ten behoeve van een classicale zendingsdag

In deze hoofdstuk treft u de weergave aan van een stuk dat de classicale zendingscommissie van de classis Apeldoorn een jaar of tien geleden aan de classis heeft aangeboden. Het bevat een goed stuk bezinning gevolgd door een korte praktische uitwerking.

8.1 Bezinning

In het nu volgende verhaal willen wij als leden van de classicale zendingscommissie een bezinningsstuk voor u neerleggen over doel en opzet van de zendingsdag. Is dat nodig? We weten toch wel zo ongeveer, waarom een zendingsdag gehouden wordt, zal iemand zeggen. En wat betreft de opzet, kun je niet veel overlaten aan de inventiviteit van de organiserende gemeente? Tot nu toe is dat toch prima gegaan?

Uiteraard willen we onze waardering uitspreken over de tot nu toe gehouden zendingsdagen. Toch zijn er naar aanleiding van de enquête ook wat kritische noties naar voren gekomen. De opkomst zou groter kunnen zijn. Nogal wat jongeren laten het afweten.

De commissie heeft zich diepgravend met de punten van kritiek beziggehouden. En dat leidde tot een bezinning over het waartoe en hoe van de zendingsdag. Graag willen we u iets meedelen over die bezinning. Temeer daar wij vanuit die bezinning gekozen hebben voor een ietwat andere opzet en organisatie van de zendingsdag. Als we de vraag willen beantwoorden, waartoe de zendingsdag dient, zijn er meerdere redenen aan te geven.

Er is het aspect van **informatie**:

Graag willen we informatie van het zendingsterrein. Om mee te kunnen leven en mee te kunnen bidden. Ons ideaal is dan ook om steeds een man/vrouw van het zendingsveld te mogen ontmoeten. Paulus en Barnabas keerden ook naar het thuisfront terug om verslag te doen van al wat God met hen gedaan had. (Hand.14:27). Het is goed om naar het verslag van Gods daden op het zendingsveld te luisteren. Dat verveelt nooit. Er gaat niet alleen via de zendingswerkers een boodschap uit naar het zendingsterrein. Er komt ook een boodschap terug, een boodschap, die vertelt van wat God daar doet. Een boodschap, die wij blij en ootmoedig aanhoren en die ons kan bemoedigen om ook in een ontkerstende westerse samenleving te getuigen.

Er is ook het aspect van **ontmoeting en samenbinding**.

Als Paulus en Silas van het zendingsveld komen, roepen ze de gemeente bijeen. Dus er worden niet enkele mensen opgetrommeld, die voorliefde hebben voor de zending. Alsof zending een hobby zou zijn van enkele enthousiastelingen. Nee, de hele gemeente wordt samengeropen. Zending gaat ieder aan.

Daar moet ieder bij betrokken worden. En zo wordt het een grote samenkomst. De verhalen van het zendingsveld volgend, wordt men samengebonden in die ene liefde voor het Koninkrijk.

Zo mogen van onze classicale zendingsdagen samenbindende impulsen uitgaan. Dat is erg belangrijk in een tijd van individualisme waarin steeds meer ieder een eigen weg gaat. Ons **samenscharen** rond de daden Gods..... **Samen** dat werk dragen in de

gebeden..... **Samen** spreken over wat onze zendingsopdracht is..... hoe inspirerend kan dat zijn !

Tenslotte is een heel belangrijk aspect (wellicht het belangrijkste) **de toerusting tot getuige van Christus**. Dus het missionaire element.

Zending veraf moet ons inspireren tot zending dichtbij. Het moet ons motiveren om zelf het evangelie te willen uitdragen. Ook wij zijn gezondene (op school, op de werkvloer, in contact met burens etc.).

We hebben een roeping naar eigen omgeving toe. En daarom willen we graag de toerusting tot getuigend bezig zijn een plaats geven op de zendingdagen.

Als we de berichten volgen rond het ontstaan en de groei van de grote zendingsgemeente Antiochië, dan valt vooral het missionaire elan van deze gemeente op. Ze willen uitstralen van het licht, wat ze zelf ontvingen. Doorgeven van wat ze zelf gekregen hebben.

Daar werd niet even een commissie voor ingehuurd, zodat ieder verder op zijn lauweren kon rusten.

We halen hier drie teksten uit Handelingen naar voren, die slaan op deze zendingsgemeente en die tevens de drie onderwerpen aangeven, die op de zendingdagen naar voren moeten komen.

- ▶ *Hand. 11:19c - ...tot niemand het woord sprekende dan alleen tot de Joden.*
Als vluchtelingen uit Jeruzalem (joden dus) in Antiochië arriveren, gaan ze de synagoge niet voorbij. Dus nemen de eerste christenen niet voorbarig en definitief afscheid van Israël. Hoe vaak heeft de kerk deze fout niet gemaakt en Israël opzij gezet! De eerste christenen richten hun missionaire spits op het oude Bondsvolk, omdat er beloften voor dit volk liggen. Dus reden om ook Israël blijvend op het programma te plaatsen.
- ▶ *Hand 11:20-Er waren enige Cyprische en Cyreense mannen die, te Antiochië gekomen, ook tot de Grieken spraken en hun de Here Jezus predikten.* Ziedaar het spontane getuigenis van enkele mensen! Ziedaar een prachtig stuk evangelisatiewerk! De vroege kerk is niet vooral door 'grote' mannen gebouwd, maar door 'naamlozen', door de 'gewone man', die het eenvoudig niet laten kon om van de Here te vertellen. Prof. dr. J.A. Bavinck zegt ergens: vooral mensen met het ene talent hebben de kerk gebouwd. Wat is het belangrijk om het evangelisatiewerk niet te vergeten!! Ook dat verdient een plaats op onze zendingdagen en dan vooral de toerusting om zelf te getuigen.
- ▶ *Hand. 13:2b-Zondert Mij nu Barnabas en Saulus af voor het werk, waartoe Ik hen geroepen heb.* Antiochië mag zendingsgemeente worden. Zij brengt daarvoor het offer, dat zij haar beste dienaren laat gaan. Hoe zendingbewust zijn ze! Voor de zendingen een prachtige thuisbasis, die biddend meeleeft en die straks met intense belangstelling de verhalen aanhoort. Niet een aantal hobbyisten leeft mee. Maar de hele gemeente is er vol van.

Zo hoort het: **een meelevende en gevende kerk, die graag wil delen en uitdelen**. Daarom is zending een belangrijk onderdeel op onze zendingdagen.

8.2 Praktische uitwerking

8.2.1 Centrale plaats van samenkomsten.

De huidige gang van zaken is nu, dat de zendingdag gehouden wordt in de plaats van de organiserende commissie.

De commissie is echter van oordeel, dat een centrale plaats van samenkomst de voorkeur verdient boven de huidige situatie, ondanks het feit, dat men dan niet meer (met de regelmaat van zo'n 10/11 jaar) een andere classiskerk bezoekt.

Een centrale plaats heeft duidelijk het voordeel, dat de reisafstanden voor vele bezoekers kunnen worden beperkt.

Als locatie denkt de commissie aan een plek in de ruime regio van Doetinchem. Zo'n locatie moet echter wel aan een aantal voorwaarden voldoen:

- ▶ Er moet ruimte zijn voor een bijeenkomst van 600 á 700 man.
- ▶ Er moeten verschillende ruimten zijn voor kinderopvang.
- ▶ Er moet voldoende parkeergelegenheid zijn en de bereikbaarheid moet ook voor mindervalide brs. en zrs goed zijn.
- ▶ Een goede kantinevoorziening is zeer wenselijk.
- ▶ Voldoende buitenruimte voor een bazar "nieuwe stijl" is gewenst.
- ▶ In het vinden van een goede locatie wil de commissie graag gebruik maken van uw suggesties.

8.2.2 Het tijdstip van de zendingsdag.

Zoals uit de discussie naar aanleiding van de enquête naar voren is gekomen, heeft elke keuze voor- en nadelen. De huidige dag van samenkomst, de hemelvaartsdag, heeft als bezwaar dat m.n. jonge gezinnen dit lange weekend gebruiken voor een korte vakantie, familiebezoek etc.

Ook de jeugd van 16 jaar en ouder plant in een aantal gemeenten veelal een gezamenlijke activiteit op deze dag.

Ook organisatorisch zijn er vaak beperkingen in het vinden van sprekers en het uitnodigen van koren.

In het verleden is de zendingsdag ook wel eens op een andere dag dan hemelvaartsdag gehouden en voorzover de commissie bekend, werd dit niet als meer of minder nadelig ervaren dan de huidige dag.

Graag wil de commissie nu uitwijken naar een zaterdag. Uiteraard kan dat ook z'n nadelen hebben. De oudere jeugd heeft vaak op zaterdag een bijbaantje. En winkeliers hebben hun zakelijke verplichtingen. Toch is het alleen door uitwijken naar een zaterdag mogelijk om twee deelprogramma's op te zetten. Er kan dan een ochtendprogramma (meer afgestemd op de jeugd?) en een middagprogramma zijn. De ruime pauze tussen ochtend- en middagprogramma is een ideale mogelijkheid om elkaar te ontmoeten en verschillende dingen te kopen.

Door deze opzet (een morgensamenkomst en een middagsamenkomst van ong. twee uur) hoeft niet een heleboel informatie in één meeting gestopt te worden, waardoor een gedrongen programma ontstaat. Daarmee kan een gevarieerde en afwisselende inhoud nog beter tot zijn recht komen.

Dit alles overwegend heeft de commissie besloten om DV ingaande 1994 voor een zaterdag te kiezen.

Wel staat vast dat deze zaterdag na Pinksteren moet vallen en dan liefst voor eind juni (wel vooraf informeren naar de data van Landelijke Toogdagen zoals EO-jongerendag!).

8.2.3 De organisatie.

De commissie ziet graag een jaarlijkse betrokkenheid van **elke** gemeente bij de organisatie.

Hierdoor wordt het **zwaartepunt verdeeld** met hopelijk een **verhoging van creativiteit**, waardoor de zendingsdag een wat **speelser karakter** zal krijgen.

We hopen dat als gevolg van één en ander de **opkomst** dan ook **groter** zal zijn.

Wat te doen?

Allereerst zouden de zendingscommissies in de eigen gemeente kunnen inventariseren, welke bijdrage men zou kunnen leveren aan de zendingsdag. Zijn er b.v. zakenlui, die één en ander voor de kraampjes beschikbaar willen stellen? Zijn er broeders en zusters die graag willen meewerken aan het kinderprogramma etc.?

De commissie zal lijsten opsturen naar elke zendingscommissie, waarop men kan invullen welke mogelijkheden men in huis heeft.
Na deze inventarisatie kan een verdeling van de activiteiten plaatsvinden. Hieronder vindt u een voorbeeld van een verdeling van de activiteiten in groepen.

Algemene organisatie:

stencilwerk
verkoop/boekenstand
verzorgen zendingskrant
pers/video
stands van organisaties.

Programmaonderdeel:

spreker(s)
organist/koor
attenties voor sprekers en medewerkers

0 tot 6 jaar:

crèche
spel
lied
kleurplaat

7-12 jaar:

knutselen
zendingsverhaal
kleurplaten

16-25 jaar:

sponsorloop
gospelgroep
postzegelactie
contact zendingswerkers

8.2.4 Publiciteit

Dit onderwerp verdient een effectieve aanpak. Door de "projectsgewijze" aanpak - waarbij elke gemeente betrokken wordt door nog meer dan voorheen gebruik te maken van de specialismen welke er binnen de gemeente zijn - wordt reeds een breder draagvlak en - hopelijk - een grotere opkomst bereikt.

Ook van kerkenraden mag zeker verwacht worden, dat zij een actief stimulerende rol gaan spelen. Zo zou b.v. een vroegtijdig herhaalde kanselafkondiging een bijdrage kunnen zijn (3 zondagen voor elke zendingsdag).

Op passende wijze zou ook in de prediking op de zondag voorafgaande aan de zendingsdag, aan de zending aandacht geschonken kunnen worden. Afstemming van de tekstkeuze tussen de classispredikanten zou een mogelijkheid zijn, waardoor een "zendingszondag" zou kunnen ontstaan.

De plaatselijke commissies zouden in hun mededelingen aan de gemeente reeds tijdig de zendingsdag kunnen aankondigen b.v. in de begeleidende brief van de acceptgiro's voor het eerste kwartaal.

Ook het plaatselijk kerkblad kan een goed medium zijn.

De zendingskrant, zoals deze nu wordt uitgebracht, is eveneens een uitstekend instrument.

Ook buiten onze kring kan aandacht aan de zendingsdag geschonken worden door aan regionale kranten een persmap ter beschikking te stellen, met de uitnodiging om van deze dag een verslag in de krant te plaatsen.

Dit houdt tevens - veelal - een gratis vooraankondiging in, waardoor ook mensen van buiten onze kerken in de gelegenheid worden gesteld om de zendingsdag te bezoeken!

Wervend bezig zijn, is tenslotte toch een belangrijke taak van de kerk!

8.2.5 Inhoud.

De inhoud van de zendingsdag "nieuwe stijl" zal zeker niet totaal anders zijn, dan tot nu toe. We willen alleen ietwat andere accenten plaatsen.

Het hoofdmenu blijft natuurlijk het wel en wee van eigen zending.

Vandaar dat op elke zendingsdag een onderdeel gewijd moet zijn aan het eigen zendingsveld, zodat we up to date geïnformeerd zijn over de situatie daar. Het heeft voorkeur, dat er een werker/werkster van het veld komt of één van de deputaten die nauw bij het zendingswerk betrokken is.

Naast informatie over eigen zendingswerk is het ook belangrijk om zelf gestimuleerd te worden om het evangelie uit te dragen.

Zo mag een zendingdag een appellerend karakter dragen.

We stellen ons voor dat de toespraken kort en bondig zijn.

Verder willen we graag een onderdeel voor de jeugd invullen. De komende zendingdag kunt u dan b.v. een jongere uitnodigen die op het zendingsveld heeft meegeholpen om een kerk te bouwen ("Dienstverlening Jongeren Wereldwijd").

Een mogelijkheid is ook dat een jongere, die nauw bij het evangelisatiewerk betrokken is, daar iets van vertelt. Het meewerken van een jongerenkoor c.q. gospelgroep is in dit verband erg belangrijk.

Het verdient zelfs overweging om één van beide deelsamenkomsten vooral op de jeugd toe te spitsen. Ook is het mogelijk jeugd in een nevenruimte met elkaar door te laten praten over een onderwerp. B.v. over camping-evangelisatiewerk of over vakantiewerk, wat jongeren kunnen doen in andere landen (Portugal, Frankrijk, Hongarije etc.). Zo kunnen jongeren elkaar stimuleren.

Er kan ook een workshop naast de hoofdsamenkomst opgezet worden in een nevenruimte, zodat belangstellenden aan de hand van video of andere middelen informatie krijgen over een thema.

Verder is het goed, dat er stands van bepaalde positief christelijke organisaties aanwezig zijn, zodat daar in de ruime pauze tussen de ochtend en middagsamenkomst kennis van genomen kan worden.

Het hoeft geen betoog, dat ook al valt het hoofdaccent op eigen zending, ook evangelisatie en evangelieverkondiging onder Israël geregeld een plaats krijgen op deze dag.

Als het om invulling gaat (ideeën voor een workshop) staan we graag open voor suggesties uit de diverse zendingcommissies.

Want er is ons alles aan gelegen om deze dag zo goed mogelijk te vullen, zodat we niet alleen met tevredenheid op de zendingdag terug kunnen zien, maar deze ook een vervolg krijgt omdat we zelf aan het werk gezet worden en ons realiseren, dat ook wij "gezondenen" in eigen omgeving zijn.

We willen graag, dat de eer van onze Zender daarmee gediend wordt.

